

שבת דף ז

דברי התוספתא	שאלה	תשובה									
אבל ים ובקעה והאיסטוניית והכרמלית אינן לא כרשות היחיד ולא כרשות הרבים	ובקעה אינה לא כרשות היחיד ולא כרשות הרבים? והא תנן: הבקעה, בימות החמה - רשות היחיד לשבת, ורשות הרבים לטומאה. בימות הגשמים - רשות היחיד לכך ולכך	אמר עולא: לעולם כרמלית הויא, ואמאי קרי לה רשות היחיד - לפי שאינה רשות הרבים. חיזוק: אם היו מחיצות היו קוראים לזה קרפף ולא בקעה									
והכרמלית	אטו כולחו נמי לאו כרמלית נינהו?	"כרמלית" באה להביא מקרה של קרן זוית הסמוכה לרשות הרבים. דאף על גב דזימנן דדחקי ביה רבים ועיילי לגוה, כיון דלא ניחא תשמישתיה - כי כרמלית דמי.									
<table border="1"> <tr> <td>בית</td><td>בית</td><td>בית</td></tr> <tr> <td></td><td>כרמלית</td><td></td></tr> <tr> <td colspan="3">רשות הרבים</td></tr> </table>			בית	בית	בית		כרמלית		רשות הרבים		
בית	בית	בית									
	כרמלית										
רשות הרבים											

קרפף – מגרש גדול המוקף מחיצות

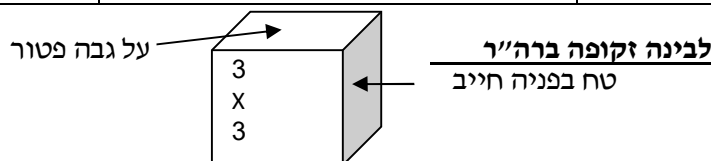
פחות מבית סאתיים	הוקף לדירה	לא הוקף לדירה
רשות היחיד		
יותר מבית סאתיים	רשות היחיד	מדאורייתא כרשות היחיד להעביר מרה"ר לתוכה מדרבנן ככרמלית שאסור לטלטל ד' אמות בתוכו

הלכות קשורות לעניינינו:

1. כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן: בין העמודין נידון ככרמלית. מאי טעמא - אף על גב דדרסי בה רבים, כיון דלא מסתגי להו בהדיא (אי אפשר לעבור באופן ישיר) - ככרמלית דמיא.
2. אמר רבי זירא אמר רב יהודה: איצטבא שלפני העמודים - נידון ככרמלית.

היחס בין 2 הלכות אלו:

הדין העיקרי	ממנה אפשר ללמוד ש....
לשון 1	בין העמודים כרמלית
לשון 2	איצטבא ככרמלית כי לא עוברים שם הרבה אנשים
	כל שכן איצטבא דלא ניחא תשמישתיה
	בין העמודים כרה"ר כי יש פעמים שדרסי ביה רבים

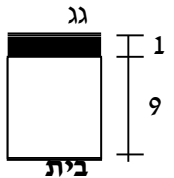
צמצום הלכה זו: אביי ורבא דאמרי תרווייהו: והוא שגבוה שלשה, דלא דרסי לה רבים. אבל היזמי והיגי, אף על גב דלא גביהי שלשה.
דעה אחרת: וחייא בר רב אמר: אפילו היזמי והיגי, אבל צואה לא.
דעת אחרת: ורב אשי אמר: אפילו צואה.

הגדרות של כרמלית:

כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן: אין כרמלית פחותה מארבעה (4x4).
ואמר רב ששת: ותופסת עד עשרה.

הבנת דברי רב ששת : מאי ותופסת עד עשרה?

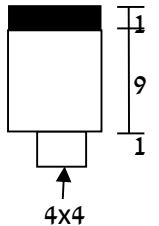
דאי איכא מחיצה עשרה הוא דהוי כרמלית ואי לא - לא הוי כרמלית	דעד עשרה הוא דהויא כרמלית, למעלה מעשרה טפחים לא הוי כרמלית
קושי : והאמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף בית שאין בתוכו עשרה, וקריו משלימו לעשרה אמר רב : על גגו מותר לטלטל בכולו, בתוכו אין מטלטלין בו אלא ארבע אמות! (יוצא שיש כרמלית בפחות מ"י)	

וכי הא דאמר ליה שמואל לרב יהודה : שיננא, לא תיהוי במילי דשבתא למעלה מעשרה, למאי הלכתא?

דאין רשות היחיד למעלה מעשרה	דאין רשות הרבים למעלה מעשרה	אכרמלית, דאין כרמלית למעלה מעשרה. ואקילו בה רבנן מקולי רשות היחיד ומקולי רשות הרבים ; מקולי רשות היחיד : דאי איכא מקום ארבעה - הוא דהויא כרמלית, ואי לא - מקום פטור בעלמא הוא. מקולי רשות הרבים : דעד עשרה טפחים הוא דהויא כרמלית, למעלה מעשרה טפחים - לא הוא כרמלית.
והאמר רב חסדא : נעץ קנה ברשות היחיד וזרק ונח על גביו, אפילו גבוה מאה אמה - חייב, מפני שרשות היחיד עולה עד לרקיע	מתניתין היא! דתנן : הזורק ארבע אמות בכותל למעלה מעשרה טפחים - כזורק באויר למטה מעשרה טפחים - כזורק בארץ	

אמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף אמר רב : בית שאין תוכו עשרה, וקריו משלימו לעשרה, על גגו - מותר לטלטל בכולו, בתוכו - אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות. צמצום דבריו על ידי אב"י : ואם חקק בו ארבעה על ארבעה והשלימו לעשרה - מותר לטלטל בכולו. מאי טעמא - הוי חורי רשות היחיד, וחורי רשות היחיד כרשות היחיד דמו.

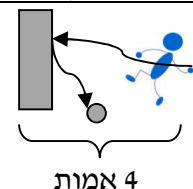
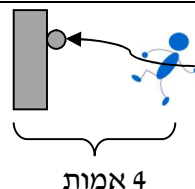
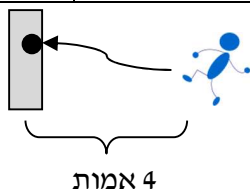

חורי רשות הרבים :

אב"י	רבא
כרשות הרבים דמו	לאו כרשות הרבים דמו

קושיות על אב"י :

דומה ל-	דחיה
קרן זווית הסמוכה לרה"ר שדינה ככרמלית	קרן זווית לא ניחא תשמישתא
תנן הזורק ארבע אמות בכותל למעלה מעשרה - כזורק באויר. למטה מעשרה טפחים - כזורק בארץ , והוינן בה : מאי כזורק בארץ ? והא לא נח! ואמר רבי יוחנן : בדבילה שמינה שנו. ואי סלקא דעתך חורי רשות הרבים כרשות הרבים דמו, למה לי לאוקמה בדבילה שמינה? לוקמה בצרור וחפץ, ודנח בחור!	ר' יוחנן הקים את המשנה בדבילה שמינה ולא בצרור וחפץ דנח כי :
	צרור וחפץ בד"כ לא חוזרים ולא נחים בחור
	מדובר בקיר שאין בו חור

הוכחה מהמשנה שמדובר בקיר שאין בו חור : זרק למעלה מעשרה טפחים כזורק באויר. ואם בכותל עם חור, למה "**כזורק באויר**" הא נח בחור - וברשות היחיד!

ואם נגיד שהמשנה דיברה על מקרה שהיה חור אבל לא היה בו 4x4, והאמר רב יהודה אמר רבי חייא : זרק למעלה מעשרה טפחים והלכה ונחה בחור כל שהוא, - באנו למחלוקת רבי מאיר ורבנן. **דרכי מאיר סבר : חוקקין להשלים, ורבנן סברי : אין חוקקין להשלים.**